

[Thestrup.]

Det er mit partis opfattelse, at det er meget vigtigt for landets økonomiske stilling, at udgifterne til og risikoen ved boligbyggeriet begrænses. Det er endvidere mit partis opfattelse, at vi bør stræbe efter at få det, man kan betegne — som vi i alt fald betegner som rimelige forhold på boligområdet. Herved forstår jeg for det første, at der er et tilstrækkeligt antal lejligheder i forhold til befolkningens størrelse og i forhold til dens fordeling territorielt, for det andet, at der er et nogenlunde lignende forhold som før 1. september 1939 mellem indtægter og husleje, og for det tredje, at boligstandardens jævnt hæves i takt med den tekniske udvikling og med, hvad landets økonomiske stilling kan bære. Det er mit partis opfattelse, at de to mål, begrænsningen af udgifterne til byggeriet og rimelige forhold på boligområdet, bedst nås ved — ja, jeg kan vist sige kun nås ved, at der igen bliver frie forhold på dette område, at der igen kommer en boligreserve, således at forholdet mellem ejer og lejer bliver et frit kontraktforhold, hvor konkurrencen regulerer lejens størrelse, og hvor det private byggeri, der bygger for egen regning og risiko, igen bliver det overvejende.

Den vigtigste forudsætning for at nå frem til dette mål er, at spændingen mellem de forskellige huslejeniveauer hæves. Det vil ikke blot virke til en bedre fordeling af den forhåndenværende boligmasse, men det vil også medvirke til, at det private byggeri igen tør gå i gang med at bygge, idet man derved fjerner faren for, at det bliver dette byggeri, der kommer til at stå med de sidst byggede og derfor dyreste lejligheder, og som får hele tabet, hvis efterspørgslen efter lejligheder skulle blive mindre.

Jeg betragter det foreliggende lejelovsfor-slag som et vigtigt skridt frem imod en ud-ligning mellem de forskellige huslejeniveauer, og jeg anser det derfor for meget vigtigt at få det gennemført, både af hensyn til vore økonomiske forhold og for at få rimelige forhold for befolkningen på det vigtige om-råde, som boligområdet jo er.

Mit parti betragter tillige det foreliggende lovforslag om ændringer i byggestøtteleven som betydelige forbedringer i forhold til den nugældende byggestøtteleov. Jeg erkender, at vi med disse love ikke når frem til den

lovgivning, vi ønsker skal blive den per-manente på disse områder, men vi mener alligevel, at vi gør det rigtige ved at gå ind for den. Den tilstand, der nu eksisterer på disse områder, har vi alle et medansvar for. De nye love fører os efter vor mening frem til bedre og sundere forhold, selvom de ikke fører os helt frem til det, vi ønsker, og vi vil yde vor fulde medvirken til disse lovforslags gennemførelse.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger til de enkelte paragraffer i lejeloven. Efter den gældende lejelov har ejerens pligt til indre vedligeholdelse i vidt omfang været hvilende som følge af reglen i den nugæl-dende lejelovs § 23, stk. 4, om, at nævnet ved afgørelsen af, hvilke indre vedlige-holdelser der kan kræves, vil have at tage hensyn til, i hvilket omfang udgifterne hertil kan bæres af lejen, når denne skal give en rimelig afkastning. Efterhånden som vi rykker frem imod en fri huslejeansættelse gennem forhøjelse af huslejen for den gamle boligmasse, må denne vedligeholdel-sespligt igen vågne op. Ved det foreliggende lovforslag sker der en sådan genopvågning af vedligeholdelsespligten i et vist omfang. Det er givet, at der, uanset hvorledes man vil forme denne overgang, vil opstå vanske-ligheder. Nogle steder vil lejerne føle sig gået for nær, og nogle steder vil grund-ejerne føle sig gået for nær.

Der har i „Berlingske Tidende“ for den 3. ds. været nævnt et eksempel på, at en grundejer til trods for de foreslåede stig-ninger i huslejen får et mindre udbytte efter forslaget, end han nu har. Jeg har også hørt om andre eksempler. Såvidt jeg kan se, skal der være to betingelser for, at sådanne tilfælde kan komme til at foreligge. For det første skal det dreje sig om forhøjelser, der går udover de 5—6 pct., der blev ind-rømmet ved loven af 1951, og for det andet skal disse forhøjelser ikke have genopvakt hvilende vedligeholdelsespligt eller i hvert fald kun genopvakt i et mindre omfang end med de 10 pct., der nu skal afsættes. Disse to betingelser kan tænkes at foreligge, hvor der efter loven af 1951 er givet såvel 5 pct.s-forhøjelsen som 7 pct.s-forhøjelsen. Jeg ville tro, at der her som regel vil være krævet en indre vedligeholdelse af samme omfang som den, der nu foreslås ved de 10 pct.; men bestride, at der kan foreligge tilfælde, hvor